

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 234-ҳадис

234- حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشَّارٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيُّ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَوْنٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الْأَسْوَدِ، عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ، قَالَ: قَالَ سَعْدٌ: لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ضَحِكَ يَوْمَ الْخُنْدِ حَتَّى بَدَتْ تَوَاجِهُهُ قَالَ: قُلْتُ: كَيْفَ كَانَ؟ قَالَ: كَانَ رَجُلًا مَعَهُ تَرْسٌ، وَكَانَ سَعْدٌ رَامِيًا، وَكَانَ يَقُولُ كَذَا كَذَا بِالْأُرْسِ يُعْطِي جَبْهَتَهُ، فَتَرَعُ لَهُ سَعْدٌ بِسَهْمٍ، فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ رَمَاهُ فَلَمْ يُخْطِئْ هَذِهِ مِنْهُ يَعْنِي جَبْهَتَهُ وَاتَّقَلَبَ الرَّجُلُ، وَشَالَ بِرِجْلِهِ: فَضَحِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى بَدَتْ تَوَاجِهُهُ قَالَ: قُلْتُ: مِنْ أَيِّ شَيْءٍ ضَحِكَ؟ قَالَ: مِنْ فِعْلِهِ بِالرَّجُلِ

Омир отаси Саъд розияллоху анхудан ривоят қилади:

«Саъд розияллоху анху айтади: «Хандақ кунда Расулulloҳ соллоллоху алайҳи васалламнинг кулганларини кўрдим. Ҳатто озиқ тишлари кўриниб кетди. Омир айтади: «(Отамга) у зотнинг кулишлари қандай бўлди?», дедим. (Отам): «(Кофир) кишида қалқон бўларди. Саъд (яъни мен) отувчи мерган эди(м). Кофир бундай бундай қилиб қалқон билан пешона-юзини тўсарди. Саъд (ўқдондан) ўқни чиқариб (камон ипига) қўйди. Ҳалиги кофир бошини кўтарган эди, Саъд унга ўқ узди ва мўлжалда адашмади яъни пешонасига тегди. Ҳалиги кофир оёғи осмонда бўлиб ерга қулади ва оёғини кўтарди. Шунда Набий соллоллоху алайҳи васаллам кулдилар, ҳатто тишларининг оқи кўринди», деди».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI

